

Kutya

Co6aka

Körülhemperegted a fákat,
Leráztad irtózatod,
Szabad vagy – horpaszodban már csak
A belek láncát lógatod.

De – míg buzgalmad feledi
Az udvart, tornáctól az ólig –
A vadvizekre emberi
Dühök homloka ráncolódik.

A felhők közt bakancsszögek:
Rúgások csillagképei;
Lekushadsz, s rettegő szemed
Füvek pillája verdesi.

S amint a holdon feltünik
Eszelős, hű tekinteted,
Mint egy nagy gazda lábait,
Végigszagolod a fűzeket.

(Baka István [Tájkép fohással](#) című kötetéből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)